

ΜΗ ΧΑΝΕΣΑΙ

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΕΤΗΡΕΙΑ ΚΑΙ ΠΡΟΠΑΗΡΩΤΕΑ ΜΟΝΟΝ : 'Εν Ἀθήναις καὶ ταῖς ἐπαρχ. φρ. 20. — 'Εν τῷ ἔξωτ. φρ. 30

ΑΓΓΕΛΙΑΙ : ἅπασι ἡ δὲ, λ. 40, τρίς ἕως ἑξάκις λ. 20, κατὰ μῆνα λ. 15, ἔτος ἡ ἑξαμηνίαν λ. 10.

ΓΡΑΦΕΙΟΝ, ὁδὸς Μουσῶν, Ἀριθ. 6, ἀπέναντι τῆς οἰκίας Φιλήμορος παρὰ τὴν πλατείαν τοῦ Συντάγματος. —

B. ΓΑΒΡΙΗΛΙΔΗΣ ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ

ΑΠΟ 1 ΝΟΕΜΒΡΙΟΥ ΤΟ 'ΜΗ ΧΑΝΕΣΑΙ,, ΜΕΤΟΝΟΜΑΖΕΤΑΙ ΑΚΡΟΠΟΛΙΣ

ΚΟΙΝΩΝΙΚΟΝ ΖΗΤΗΜΑ

Ὁ θάνατος τοῦ πολυκλυστοῦ **Λουκά Χαλκοκονδύλη** ἔφερε καὶ πάλιν ἐν τῷ μέσῳ τῶν συμπολιτῶν ἡμῶν τὸ ἀπαισίον χρηματιστήριον ὡς ὑπόδικον ἐνώπιον τοῦ δικαστηρίου τῶν ἐνόρκων.

Εὐτυχῶς τὴν φορὰν αὐτὴν, χάριν τοῦ εὐγενοῦς ἡμῶν θύματος, τὸ χρηματιστήριον, — ὁ ἐκατόγχειρ αὐτὸς λωποδύτης — θὰ ἀφελθῆ ἐλεύθερον πλύνον τὰς χεῖρας ἀπὸ τοῦ αἵματος, ἵνα ριφθῆ δολιώτερον πρὸς ἄλλα θυλάκια, ἦτις ἀνύποπτα καὶ πρὸς ὑπάρξεις πολλῶ ἀσθενεστέρως τοῦ ἡρωϊκοῦ, τοῦ ὑψηλόφρονος, τοῦ εὐφροσύτου Χαλκοκονδύλη!

Δι' ἡμᾶς τοὺς γνωρίζοντας καλῶς τὴν δύναμιν τῆς ψυχῆς τοῦ ζητοῦσαν νὰ τὸν ἀναρπάσῃ ἀπὸ τοῦ μέσου τῶν θνητῶν, καὶ νὰ τὸν μεταγάγῃ εἰς κόσμους ἀγνώστους, τοὺς θαυμάσαντας τὸ πνεῦμά του διαχέον ἀπανταχοῦ ἐκλάμψεις καὶ ζωὴν, ὡς νὰ ἐφωτίζετο καὶ ἐζωογονεῖτο ἀπὸ τὸν ἥλιον, τοὺς ζηλεύσαντας τὴν στοργὴν αὐτοῦ πρὸς τὰ τέκνα καὶ τοὺς οἰκίους του, ὡς νὰ ἦντλει τὰ φίλια αἰσθήματά του ἀπὸ οὐρανόθεν τινος δυνάμεως, δι' ἡμᾶς τοὺς ἐκτιμῆσαντας ὡς πολύτιμον συνεργάτην καὶ ἀγαπήσαντας αὐτὸν ὡς πολυτιμώτερον φίλον, ὁ θάνατος τοῦ δὲν δύναται νὰ συνδέηται μὲ τὸ χρηματιστήριον, καὶ νομίζομεν ὅτι πρὸς τὴν μνήμην τοῦ τὸν πονηρὸν αὐτὸν συνδουασμόν.

Πλήρης ζωῆς καὶ φαιδρότητος ὁ Λουκάς ἐπανελθὼν ἀπὸ τῆς παρὰ τὴν φαληρικὴν ἀκτὴν ἰδιοκτησίας του — τῆς Πικροδάφνης — ἐνθα μετὰ τοῦ ἀχωρίστου δικαστοῦς υἱοῦ του ἐκινήγει, ἐπανεῖδε τὸν οἶκόν του μὲ τὸ γλυκὺ ἐκεῖνο μειδίαμα τὸ ἀποδιώκον πᾶσαν σκοτεινὴν σκέψιν, τὸ μαρτυροῦν ζωντανὴν τὴν εὐδαιμονίαν τοῦ πατρὸς ἐπαναβλέποντος τὰ τέκνα του. Ἐκάθησε βραδύτερον εἰς τὴν τράπεζαν, ἐδείπνησεν ἐν μέσῳ γελῶτων καὶ ἀστεϊσμῶν, ἐπαίξε χαρτιά μὲ τὸν γυναικάδελφόν του, γελῶν δὲ πάντοτε καὶ εὐφρολογῶν μετέβη νὰ κατακλιθῆ εἰς τὸν θάλαμόν του, καταλιπὼν τὴν εὐθυμίαν εἰς τὰ λοιπὰ μέλη τῆς οἰκογενείας του.

Ἄφνης μετὰ τινὰ ὥραν ἀκούεται ἡ φωνὴ τοῦ Λουκά καὶ πάντες τρέχουσιν πρὸς τὸν θάλαμόν του. Ἀλλὰ τὴν φορὰν αὐτὴν τὸν ἐπαναβλέπουσιν ἐξηγριωμένον, ἀλγοῦντα, περιρρέομενον ὑπὸ ἰδρώτος καὶ ἀνορθουμένως ἔχοντα τὰς τρίγας τῆς κεφαλῆς! Πονῶ τοὺς λέγει, πονῶ, πολλῶ, καὶ σπεύσατε νὰ μὲ σώσητε! . . .

Σημειωτέον ὅτι ἔπρεπε νὰ κατατρίχεται ὑπὸ ὀδυνῶν ἀλγηδῶνων διὰ νὰ φωνάξῃ εἰς βοήθειαν, τιαύτη ἦτο ἡ δύναμις τῆς ψυχῆς του! Ἡ σύζυγός του ἔσπευσε νὰ τῷ παρασχη τὰς πρώτας βοηθείας· συγχρόνως μετεκαλέσατο τὸν ἱατρὸν τῆς οἰκίας, ἐνῶ οἱ πόνοι κατεβασάνιζον τὸν ἀτυχῆ!

Ἐπῆλθε στιγμὴ ἀπελπισίας, στιγμὴ καθ' ἣν οἱ σωματικοὶ πόνοι καθιστῶσι τὴν ζωὴν ἀφόρητον καὶ τοῦ θανάτου ἡ εἰδεχθῆς μορφή περιβάλλεται ἀπατηλὴν τινὰ αἰγλήν! Ἐξῶ τοῦ παραθύρου τοῦ ἀσθενοῦς ἐμυκάτο ὁ βορρᾶς ἀγρίας, καὶ τὰ περὶ τὴν μονόροφον αὐτοῦ οἰκίαν δένδρουλλία ἐτριζον ἀπὸ τῆς ρίζης αὐτῶν, πιστῶς ἀπεκονίζοντα τὴν ζωὴν τοῦ ἀγωνιῶντος! Εἰς τὴν κεφαλὴν του ἐπῆλθεν ἐν εἰδῶς διαταραξέως, οἱ ὀφθαλμοὶ του ἔπαθον σκοτοδίνην καὶ ἡ πνοὴ του ἐγένετο ταχύτερα. Ὁ ἄνεμος ἐσύριζεν ἀπαισίως καταπνίγων καὶ αὐτὴν τὴν πνοὴν τοῦ παρὰ τὸν θάλαμόν του ὑπνώττοντος τέκνου τοῦ ὅπως μὴ φθάσῃ μέχρι τῆς ἀκοῆς τοῦ πατρὸς του. Αἱ ἀλγηδόνες κατεκυρίευσαν ὅλον του τὸν ὄργανισμὸν καὶ νέφος μελανόν, νέφος κνοφοροῦν τὸν κεραυνὸν κατεκάλυψε τὸν ἐγκέφαλόν του! Τὴν στιγμὴν αὐτὴν ἡ τάλαινα σύζυγος ἔθετε τὴν χεῖρα ἐπὶ τοῦ κλειθροῦ ὅπως ἀνοίξῃ τὴν θύραν, ὁ ἱατρὸς ἦνοιξε τὴν ἐξώθυραν καὶ εἰσῆρχετο ἀνήσυχος εἰς τὸν οἶκον τοῦ ἀσθενοῦς, ἐν ᾧ τὸ ἀφυπνισθὲν ἐκ τοῦ θορύβου τέκνον του ἐψέλλιζε τὴν λέξιν πατέρα!

Συγχρόνως κρότος βαθύς, κρότος καταχθόνιος ἐκεραύνωσε μητέρα, ἱατρὸν καὶ τέκνον! Οὐδεὶς ἐτόλμα νὰ κάμῃ ἐν βῆμα πρὸς τὰ ἐμπρός, οὐδεὶς ἠδύνατο νὰ ὀπισθοδρομήσῃ! Ἡ καταιγὴς μόνη συνεπλήρωσε τὸ ἔργον τῆς καταστροφῆς, ἀνόητα βιαίως καὶ τὰ δύο φύλλα τῆς θύρας ὅπως ἀποκαλύψῃ στουγερὸν θέαμα.

Ὁ ἀτυχῆς παράφρων ἐκεῖτο ἐκτάδην αἱματόφυρτος.

Ἄλλ' εἶναι τοσοῦτον βαθέως κεχαρραγμένη ἡ εἰκὼν τοῦ χρηματιστηρίου εἰς τὴν κεφαλὴν τοῦ πλείστου μέρους, ὁλοκλήρου τῆς κοινωνίας μας, ἔχει τοσοῦτον συνδεθῆ ἢ εἰδεχθῆς αὐτοῦ μορφῇ μὲ πᾶν εἶδος κακουργίας καὶ πᾶν εἶδος δυστυχήματος, εἶναι τοσοῦτον ἀδελφωμένον μὲ τὴν καταστροφὴν καὶ τὴν ἀπορφάνισιν, ὡστε περιδεεῖς καὶ συλλογισμένοι πολλοὶ τῶν κατοίκων τῆς πρωτεύουσας ἐσχέτισαν τὸν θάνατον τοῦ δυνατωτέρου τῶν συμπολιτῶν ἡμῶν μὲ μικράς του τινὰς ἀποτυχίας ἐν τῷ χρηματιστηρίῳ.

Ἡ ὑπόνοια ἄρα αὐτῆ, ἡ ἔμποῦσα ὡς ἡ φοβερωτέρα ἐπιδημία τὸν πανικὸν εἰς τὴν πρὸ δεκαετίας φιλεργον, πατριαρχεικὴν, ἀγνήν, οἰκοκυρεμένην πρωτεύουσάν μας, δὲν εἶναι ἰκανὴ ἀπόδειξις τῆς ἐσχάτης ἐκχωρησέως, εἰς ἣν περιήλθομεν ἐπαπειλοῦσης βράδιον ἢ πάχιον κοινωνικὴν ἐπανάστασιν, ἥτις θὰ παρασύρῃ εἰς τὴν ἀκατάσχετον αὐτῆς φορᾶν καὶ ἀθώους καὶ ἀμαρτωλοὺς, καὶ μικροὺς καὶ μεγάλους, καὶ ἄρχοντας καὶ ἀρχομένους;

Ὅταν οἱ δυνατώτεροι χαρακτήρες, αἱ γενναιότεραι ψυχαί, ὑπέκωσιν εἰς τὴν καταχθονίαν πίεσιν τοῦ χρηματιστηρίου, ὅταν ἐντὸς αὐτοῦ ὡς ἐν τῇ φλεγομένη καμίνῳ τοῦ σιδηρουροῦ, καταναλίσκωνται διὰ νῆσιν βουτυριώτεροι πέντε ὁμοῦ μεσιτῶν καὶ δεκαπέντε ὁμοῦ κυβιστῶν, ὅταν πᾶσα πνευματικὴ ἐργασία καὶ πᾶσα ἐντιμὸς ἀπασχόλησις ἀπορροφᾶται ἐντὸς τῶν κολασμένων ὑπογεῶν τοῦ χρηματιστηρίου, τότε ὁ κίνδυνος τῶν ἄλλων τάξεων, τῶν ἀθώων, τῶν οἰκοκυραίων, δὲν εἶναι ὁ ἐσχάτος, τότε ἡ κοινωνία πᾶσα δὲν εὐρίσκεται ὀλιγώτερον ἀσφαλῆς; ἢ ὅσον ἀμέριστοι ταχθεῖσιν ἀπὸ κυκλούμενον πανταχόθεν ὑπὸ συμμορίας ληστών;

Καὶ μὴ λησμονεῖτε οἱ μετὰ τοσαύτης εὐκολίας ἀνευρίσκοντες τὰ ἀληθῆ αἴτια τοῦ θανάτου τοῦ χρηματιστηρίου ἡμῶν ὅτι ἡ ὑπόνοια αὐτῆ ἔχει βαθυτέρας τὰς ρίζας τῆς ἐν ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν, ἐκάστη τῶν ὁποίων ἐκυριεύθη ὑπὸ τοῦ δαιμόνου τοῦ χρηματιστηρίου, μὴ λησμονεῖτε ὅτι ἀληθεῖς

αὐτόχειρες θὰ πέσωσιν ὑπὸ τὰς στοὰς αὐτοῦ, καὶ ὑπὸ τὰς στοὰς τῆς δημοτικῆς λέσχης σας, ἐν τῇ εὐλαβῶς ἐναποτίθετε, ὡς ἀφιέρωμα εἰς ναόν, τὸν ἄρτον τῶν τέκνων σας καὶ τὴν τιμὴν τῶν γυναικῶν σας.

Εἶναι λυπηρὸν, εἶναι σπαρακτικὸν δι' ἡμᾶς τοὺς λατρεύσαντας τὸν Χαλκοκονδύλιν ὁμοίᾳ ταπεινῇ ὑπόνοια περὶ τῶν αἰτίων τοῦ θανάτου του, ἀλλ' εἶναι ἀφ' ἑτέρου παρήγορον καὶ κοινωνικῶς διδασκτικὸν ὅτι ὁ σιδηροῦς ἐκεῖνος ἀνὴρ, ὁ μὴ δειλιῶν πρὸ παντὸς κινδύνου, ὁ πρωορισμένος νὰ πραγματοποιήσῃ πᾶν παράβολον σχέδιον, ὅπερ ἤθελε συλλάβῃ ἐν τῷ νῷ τὸ ἀπαστράπτον ἐκεῖνο πνεῦμα, ἠλεκτρικῆς ἐτοιμότητος, ἡ ἡρωϊκῆ ψυχῆ, ἡ περιφρονοῦσα πᾶν εἶδος περιπετείας, ἡ καταμετροῦσα τὰς πολυμόρφους φάσεις τῆς τύχης μὲ τὸ ἀληθὲς αὐτῶν μέτρον, ὁ ἀνὴρ ἐκεῖνος ὁ ἀψηφῶν ἐπίσης τὴν ζωὴν καὶ τὸν θάνατον, ἤθελε πέσει θύμα ταπεινῶν βιωτικῶν χρειῶν, τὰς ὁποίας καὶ ἄλλοτε ψυχρῶς συνήνητησεν καὶ μετὰ πλειοτέρας ψυχραιμίας ὑπερεπίδησεν.

Εἶναι ὁμοῦς εὐνόητος καὶ εὐεξήγητος ὁ ἐπικρατῶν οὗτος κρυερὸς φόβος, ὁ εἰσχωρήσας μέχρι τῶν κοκκάων τῶν συμπολιτῶν μας, ὁ ἐξωτερικευόμενος μόνον εἰς πᾶσαν συμφορᾶν, τῆς ὁποίας τὰς ἀφορμὰς ἀναζητοῦσιν εἰς τὸ χρηματιστήριον, διότι τὸ θύμα ἔτυχεν νὰ διέλθῃ τῶν ἀνωμόνων αὐτοῦ ὁδῶν, διότι ἔτυχεν νὰ ἀναπνεύσῃ τὸν μεμολυσμένον αὐτοῦ ἀέρα! Εἶναι εὐεξήγητος ὁ πανικός τὸν ὁποῖον ἐμπνέει εἰς ὅλην τὴν κοινωνίαν μας, διότι τὰς ἀρπακτικὰς αὐτοῦ χεῖρας καὶ τοὺς σκελετωδεις αὐτοῦ πόδας ἐξήπλωσεν εἰς ὅλας τὰς κοινωνικὰς τάξεις, εἰς ὅλας τὰς ἀγνάς ἐστίας ἐν αἷς ὁ ἄρτος ἐξοικονομεῖται διὰ τῆς ἐργασίας καὶ τοῦ ἰδρώτος.

Πρέπει νὰ νοηθῇ τοῦτο καλῶς. — Ἡ κατάκτησις τοῦ ἀγνοῦ ἡμῶν ἐδάφους ὑπὸ τοῦ χρηματιστηρίου εἶναι ἀτιμωτέρα καὶ καταχθονιωτέρα ὅλων τῶν κατὰ καιροὺς δουλειῶν καὶ ὕβρεων τὰς ὁποίας ὑπέστημεν, διότι ὑπὸ τὸ κράτος καὶ τὴν ἀγριότητα ἐκείνων διατηρήσαμεν ἀλώθητον τὸ πῦρ τοῦ πα-

30 ΕΠΙΦΥΛΛΙΣ 30
ΓΕΩΡΓΙΟΥ ΟΝΕ
Ο ΣΙΔΗΡΟΥΡΓΟΣ

Μετάφρασις Δ. Κακλαμάρου.
(Συνέχ. ἰδ. ἀριθ. 595)

Πραγματικῶς, ἔσπευδε νὰ ἀπομακρυνθῇ. Αἱ δύο ὥραι τὰς ὁποίας ἐπέρασεν ἐπὶ τοῦ ἀνδρῶν αὐτοῦ ἀκούων τὸν βαρῶνον, χωρὶς νὰ τὸν καταλαμῶν, μὲ κροτάφους συνσφιγμένους ὡς διὰ τῶν πλευρῶν πυρολαβίδος, μὲ τὸ πνεῦμα σφυρηλατούμενον ἀπὸ τρικυμιώδεις σκέψεις, ἦσαν δι' αὐτὸν σκληρὰ βασανιστήρια. Ἦθελε νὰ ἀπαλλαγῇ. Ἡ ἐπίσκεψις αὐτῆ, τὴν ὁποίαν ἐπερίμενε τόσον ἀνυπομονῶς, καὶ ἀπὸ τὴν ὁποίαν ἠλπιζε τόσῃν χαρὰν, ὑπῆρξε μία ἐκ τῶν σκληροτέ-

ρων τοῦ βίου του στιγμῶν. Καὶ ἀπετεθαρρημένος, καταβεβλημένος, ἔτοιμος νὰ ἐγκαταλίπῃ τὰ φιλόδοξα σχέδιά του, ἀπεχαιρέτησε τοὺς κατοίκους τοῦ φρουρίου.

Ἡ Κλαίρη δὲν ἐράνη ἀποδίδουσα εἰς τὴν ἀναχώρησιν του περισσοτέραν προσοχὴν ἐκεῖνης, ἣν εἶχεν ἀποδώσει εἰς τὴν ἀφίξιν του. Ἐζήτησε τὴν περιφρονητικὴν ἐκφρασίαν τῆς, ἀπαντῶσα εἰς τὴν βαθεῖαν ὑπόκλισίν του δι' ἐλαφρὰς κινήσεως τῆς κεφαλῆς. Ἀκριβῶς ὅπως θὰ ἔχαιρέτα ἕνα προμηθευτὴν τῆς οἰκίας τῆς.

Ἡ ἀναχώρησις τοῦ Φιλίππου θὰ ὁμοίᾳζε παραπολὺ πρὸς κατατρόπωσιν, ἂν οἱ σύμμαχοι τοὺς ὁποίους εἶχεν ἤδη κατορθώσει ν' ἀποκτήσῃ δὲν τὸν ὑπεστήριζον ἐπωφελῶς. Ὁ βαρῶνος ἔδειξεν, ἐν αὐτῇ τῇ περιστάσει, πόσον τὸ πάθος ἔμπορεῖ νὰ ἀλλοιώσῃ τοὺς χαρακτήρας. Ὁ ἀνθρωπος οὗτος ὁ πόσον ἐπιφυλακτικὸς, συνώδευσε τὸν κύριον Δερβιλάῦ μὲ χειρὶ τοῦ κινκλιδωτοῦ τοῦ κήπου, σφίγγων τὴν χεῖρά του μὲ δύναμιν καὶ εὐκρινεῖαν παλαιῦ φίλου. Ὁ μαρκήσιος, αὐτὸς ἠκολούθει τὴν Σουσάνναν, καὶ ἔδειχνε, διὰ τῶν φιλοφρονησῶν, τὰς ὁποίας ἀπέτεινε πρὸς τὸν ἀδελφὸν ὅλων τὸ ἐνδιαφέρον, τὸ ὁποῖον εἶχε διὰ τὴν ἀδελφήν. Ὁ Μπασελίνος μὲ τὸ ἀπαραίτητον χαρτοφυλάκιον ὑπὸ μάλης ἀπετέλει τὴν ὀπισθοφυλακίαν. Εἰς τὴν μικρὰν θύραν τοῦ κήπου, ἡ ἀμαξία του, ζευγμένη μὲ ἐν στακτερὸ γεροῖλογο, τὸ ὅστιον ἐμάσσα φιλοσοφικῶς φύλλα λεπτοκαρυῆς, τὸν ἐπερίμενε. Παρεκάλεσε τὸν Φιλίππον καὶ τὴν Σουσάνναν ν' ἀναβῶσι, ἐνῶ ὁ μὲν βαρῶνος

ἐξέτεινε τὰς φιλοφρονητικὰς του διαθέσεις μεχρι καὶ τοῦ νὰ κρατῇ τὸν ἵππον ἀπὸ τοῦ χαλινοῦ, προφύλαξις πολὺ ἀνωφελῆς ἄλλως τε, ὁ δὲ μαρκήσιος ἀντήλασε τελευταῖον μειδίαμα μὲ τὴν νέαν κόρην. Ὁ Μπασελίνος ἐμαστίγωσε τὸν ἵππον του. Ἡ ἀμαξία ἐκλονίσθη, ὁ δὲ βαρῶνος καὶ ὁ μαρκήσιος ἐφώνησαν μὲ συγκινητικὴν ἁμοφωνίαν.

τριωτισμοῦ, τὴν θέρημν τῆς πίστεως, τὴν κραταιότητα τῶν κοινωνικῶν δεσμῶν, ἐνῶ ἐν τῷ φοβερῷ χωνευτηρίῳ τοῦ χρηματιστηρίου θὰ κατατακῶσιν ὅλα ἡμῶν τὰ αἰσθήματα, πᾶσαι ἡμῶν αἱ ἰδέαι, καὶ ἡ πίστις αὐτῆ, διὰ νὰ τὰ ἰδῶμεν μετὰ μικρὸν μεταμορφωμένα εἰς λαχεῖα καὶ εἰς παιγνιόχαρα.

Τότε, ἀλλὰ τότε μόνον, θὰ εὐρίσκητε ἀκόπως τὰ αἰτία τῶν καθημερινῶν θυμάτων τοῦ χρηματιστηρίου καὶ τῆς κυβείας.

ΧΡΟΝΙΚΑ

Ὁ Πειραιεύς ἦτο τὸ στάδιον τῶν ἐμπορικῶν του ἐπιχειρήσεων, ὁ Πειραιεύς εἶνε ἡδὴ τὸ θέατρον τῶν παθολογικῶν του ἐπιχειρήσεων, ἀφ' οὗτο ὁ νοῦς τοῦ δυστυχῶς ἐταξιδεύσεν εἰς τὴν σελήνην. Ὁμιλοῦμεν περὶ ἐμποροῦ τινὸς ἐν Πειραιεῖ, ὅστις ἐνεκα ἀτυχημάτων, ἀτινα ἔθετο ἴσως αὐτὸν εἰς δυσχερῆ θέσιν, ἀπέναντι τοῦ τραπεζίτου του κ. Σκουζέ, παρεφρόνησεν ἐσχάτως. Ἐκτοτε περιέρχεται τὴν ἀγορᾶν, εἰσέρχεται εἰς τὰ καταστήματα, ἐρωτῶν περὶ τῆς τιμῆς διαφόρων πραγμάτων ἢ θέα του εἶνε εὐπρεπὴς, ἤρεμος, καὶ αἱ ἐρωτήσεις του φυσικαί, οὐδεμίαν νύξιν δίδουσι περὶ τῆς καταστάσεώς του. Ἄλλὰ μὴλί: ἀπαντήσετε εἰς αὐτὰς, ἡ ράχισ αὐτὸ θὰ αἰσθανθῇ ὅλον τὸ βάρος τῆς παραφροσύνης του ἐν φοβερῷ ζυλοκοπήματι. Τοιοῦτοτρόπως τὴν ἐπαθεν εἰς πωλητῆς γάλων καὶ εἰς σαρδελωπάλης. Ἀλλοίμονον εἰς τὸν κ. Σκουζέν, ἐὰν, παρουσιασθεῖς καμμὴν ἡμέραν εἰς τὸ γραφεῖον του, καὶ ἐδαφιαίως ὑποκλινόμενος, τὸν ἐρωτήσῃ «Πόσο ἔχει τὸ συνάλλαγμα». Ποῦς θὰ τὸν γλυτώσῃ ἔπειτα ἀπὸ τὰ χέρια του!

Ὑπὸ τὸ κράτος ἄλλης τρέλλαξ, ἀλλὰ θελκτικῆς ἐκείνης, τῆς ὁποίας τὸ γλυκὺ βάρος αἰσθάνεται τις οὐχὶ ἐπὶ τῆς ρά-

χως, ἀλλ' ἐπὶ τῆς καρδίας, — ἡ σιγὴν ἐπίσης ἐν Πειραιεῖ — συνητηθήσαν, βλεμματεσκοπήθησαν, ἠνωθήθησαν, ἠγαπήθησαν, καὶ ἀπήχθησαν ἀμοιβαίως ἡ θυγάτηρ κτηματίου, καὶ νέος τις, τοῦ ὁποῖου ἀγνοοῦμεν τὸ ὄνομα. Ὁ τόπος ἐνθα συνεῶνθησαν νὰ συναντηθῶσι, διὰ νὰ φύγωσιν εἶτα, εἶνε ἡ ρωμαϊκὴ Πηγὰδα τοῦ Πειραιεύς. Ὁ πατὴρ τῆς κόρης, μετὰ πολλὰς ἐρεῦνας, κατόρθωσε γῆθὸς νὰ μάθῃ ὅτι νυμφεύονται περὶ τὴν ὥραν ἐκεῖνην ἄλλ' εἰς τί μέρος διεπράττετο ὁ ὕμναιος, αὐτὸ δὲν ἠδυνήθη νὰ τὸ ἀνακαλύψῃ. Διατί δὲν ἀπέστειλεν εἰς ἀναζήτησίν των... τὴν εὐλογίαν του; μόνη αὐτῆ θὰ ἠδύνατο νὰ τοὺς φέρῃ ἐμπροστά του.

Διωρίσθησαν διοικητικοὶ ἀντιπρόσωποι κατὰ τὴν προσεχῆ ἐν Ἀθήναις βουλευτικῆν ἐκλογὴν: εἰς μὲν τὸ 1ον τμήμα ὁ Νομάρχης, εἰς τὸ 2ον Στέφανος Παρίσης, 3ον Δημ. Ταμβακόπουλος, 4ον Εὐθύμιος Μαργέλος, 5ον Γ. Βενθύλος, 6ον Δημ. Ρουσόπουλος, ὑπουργικοὶ γραμματεῖς, 7ον Στυλ. Κωνσταντινίδης, Καθηγητῆς, 8ον Ἀρ. Σακελαρόπουλος, 9ον Δ. Παρίσης, ὑπουργικοὶ γραμματεῖς.

Ἐν Πειραιεῖ εἰς τὸ 1ον ὁ Ἄντ. Ἀντωνιάδης, εἰς τὸ 2ον ὁ Γ. Κρέμος, Γυμνασιάρχαι.

Κατὰ τὰς «Νέας Ἰδέας», συνελήθη τρις κλέπτων ἐν Παρισίῳ, ἐν τοῖς καταστήμασι τοῦ Λούβρου Ἕλληνας, ἀτακτοκρίτης τινὸς τῶν ἐνταῦθα ἐφημερίδων. Ἐπειδὴ οὕτω πως ἐνοχοποιοῦνται πάντες οἱ ἐκ Παρισίων ἀνταποκριταὶ τῶν ἐνταῦθα ἐφημερίδων, ἐκτὸς βεβαίως τοῦ τῶν προσφιλῶν Νέων Ἰδεῶν, θὰ παρεκαλοῦμεν αὐτὰς νὰ δημοσιεύσωσι καὶ τὸ ὄνομα τοῦ κλεπτομανοῦ Κυρίου, διὰ νὰ ἀρθῇ ἡ σκιά τῆς ὑποψίας, ἀπὸ τῶν λοιπῶν ἀθώων.

Ὁ Μηδενισμὸς ἐν Μάνδρα. — Ἐν Μάνδρα, χω-

πεσθε ὅτι ἡ δεσποινὴ Μπωλιὲ θὰ σᾶς ἔκανε κόρτε μὴ μὴ εἶδε, ἂν καμμιά γριζέττα; Εἰς τὸν κόσμον, ὅπου πρὸ ὀλίγου εἰσῆλθατε, ἀγαπητέ μου, τὰ αἰσθήματα ἐκδηλοῦνται συνήθως μὲ νεφύδρια ἐξαιρετικῆς ἀβρότητας. Δὲν ὑπάρχουν ἐν αὐτῷ, οὔτε ἐνθουσιασμοὶ πολὺ ὀρμητικοί, οὔτε ἀντιπάθειαι καθαρὰ ἐκπνευσμένα. Ὅλα γίνονται μὲ ἀξιοπρέπειαν καὶ ἐπιφυλακτικότητα. Αἱ ἀνδρες ἐφανατίσθησαν ὑπὲρ ὑμῶν, ὁ μαρκήσιος εἶναι φίλος σας καὶ ὁ βαρῶνος θὰ γείνη παρασκευαστῆς τοῦ γημείου σας. Ἡ μαρκήσιος ἐπὶ τέλους παρεσβεσθεῖσα ἀπὸ τὸν γενικὸν ἐνθουσιασμόν, σᾶς προσκαλεῖ νὰ μείνετε ἔστω τραπεζί ἀπὸ τὴν πρώτη ἡμέρα, ὡς νὰ εἰσθε εἰκοσι ἐτῶν φίλος, καὶ παραποιεῖσθε; Ἄλλ' εἰσθε ἄδικος ἐναντίον ὅλου τοῦ κόσμου! Γιὰ νὰ ἴπουμε τὴν ἀλήθειαν ἡ δεσποινὴ Κλαίρη σᾶς ἔδειξεν ὀλίγην ψυχρότητα. Σπουδαῖο πρᾶμμα! Τί ἔπρεπε μὴ σᾶς εἶδε νὰ τρέξῃ νὰ σᾶς φιλήσῃ; Ἄ! σεῖς θέλετε νὰ φθάσετε παραπολὺ γρήγορα ἔστω σκοπὸ σας! Χθὲς δὲν ὠνειρεύσθε ὡς γλυκύτερον πρᾶγμα, εἰμὴ τὴν εὐτυχίαν νὰ τὴν ἰδῆτε, νὰ τὴν πλησιάσετε ὀλίγας στιγμᾶς. Ἐμείνατε δύο ὥρας πλησίον τῆς καὶ ἐν τούτοις ἀναστενάξετε καὶ καταρᾶσθε γῆν καὶ οὐρανόν! Καὶ δὲν θέλετε νὰ ζαναπατήσετε τὸ πόδι σας ἔστω ἄσπῃ. Εἰσθε τρελλὰς! Ἐν πρώτοις δὲν ἔμπορεῖτε νὰ μὴ ζαναπατῆτε ἔστω Μπωλιὲ, ἐκτὸς ἂν θέλετε νὰ περάσετε ὡς πολὺ κακοαναθεραμμένος ἀνθρωπος. Καὶ ἔπειτα, μήπως ἔμπορεῖτε νὰ ἀναγκάσετε τὸν ἑαυτὸν σας νὰ μὴ πάῃ, διὰ νὰ προσφέρῃ τὴν λατρείαν του εἰς τὴν

ἐξέτεινε τὰς φιλοφρονητικὰς του διαθέσεις μεχρι καὶ τοῦ νὰ κρατῇ τὸν ἵππον ἀπὸ τοῦ χαλινοῦ, προφύλαξις πολὺ ἀνωφελῆς ἄλλως τε, ὁ δὲ μαρκήσιος ἀντήλασε τελευταῖον μειδίαμα μὲ τὴν νέαν κόρην. Ὁ Μπασελίνος ἐμαστίγωσε τὸν ἵππον του. Ἡ ἀμαξία ἐκλονίσθη, ὁ δὲ βαρῶνος καὶ ὁ μαρκήσιος ἐφώνησαν μὲ συγκινητικὴν ἁμοφωνίαν. — Καλὴ ἀντάμωσι! Ὁ Φιλίππος μὲ τρέμουσαν φωνὴν ἀπήντησε δι' ἑνός: Ποτέ! τὸ ὅποιον εὐτυχῶς ἐχάθη ἐν τῷ μέσῳ τοῦ θορύβου τῶν τροχῶν τῆς ἀμάξης. Ὁ συμβολαιογράφος ἐστράφη ἀποτόμως πρὸς τὸν Φιλίππον. — Ποτέ; ἐπανάθε, ποτέ! Μήπως ἐχάσατε τὸ μυαλό σας φίλε μου; Καὶ γιατί νὰ μὴ ζανάρθετε εἰς τὸ Μπωλιὲ; Ὁ Φιλίππος ἐρωτώμενος, ἐπαυσε τοῦ νὰ κρατῇ τὸν ἑαυτὸν του, καὶ, ἀνοίγων τὴν καρδίαν του, ἀφῆκε νὰ ἐκχυθῇ ἐλευθέρως τὸ πικρὸν κύμα τῆς ἀπογοητεσέως του. Διατί νὰ ἐπιμένῃ εἰς ἐπιχειρήσιν, ἡ ὁποία μοιραίως ἦτο πρωορισμένη, τὸ πᾶν τὸ ἐφάνετο, ν' ἀποτύχῃ οἰκτρῶς. Προετοίμαζεν εἰς τὸν ἑαυτὸν του ταπεινώσει, ἅς δὲν ἤξιζε καὶ λύπας καυστικῆς εἰς τὴν καρδίαν του. Καλλίτερον λοιπὸν ἦτο νὰ παραιτηθῆ πάσης ἐλπίδος ἀμέσως καὶ νὰ κόψῃ τὸ κακὸν εἰς τὴν ρίζαν του, πρὶν κατορθώσῃ νὰ ἐκταθῇ. — Ἐ! ἀγαπητέ μου, διέκοψεν ὁ Μπασελίνος εἰρωνικῶς, τί ἐλπίζατε λοιπόν; Ἡ δύναμις τῆς λύπης σας μὲ κάνει νὰ ὑποθῶσω ὅτι εἶχατε πολὺ μεγάλας ἀξιώσεις. Μήπως ἐσκέ-

ρίω παρά τὰ Μέγαρα, ἀγνωστός τις ἐπεχείρησε νὰ τινάζῃ εἰς τὸν ἄερα διὰ δυναμίτιδος μίαν οἰκίαν. Εὐτυχῶς ἀπέτυχεν ἡ μηδενιστικὴ ἀπόπειρα.

— Ἀπέναντι τοῦ καφεναείου Τσόχα καὶ παρά τὴν εἴσοδον τοῦ θεάτρου «Εὐτέρπη» ἤνοιξε νέον ἐστιατόριον ὑπὸ τὸν τίτλον **Ἑλπίς**. Ἐκτὸς τῆς ἐξωτερικῆς αὐτοῦ φιλοκαλίας, ἡ μαγειρικὴ του ἀποτελεῖ πλήρη ἀντίθεσιν πρὸς τὰ πλεῖστα ἐνταῦθα ξενοδοχεῖα διὰ τὸ ὑγιές, εὐχυμον, ποικίλον, εὖωνον, διὰ τὸ εὐσυνειδήτην τέλος αὐτῆς. Διὸ θερμῶς συνιστῶμεν τὴν **Ἑλπίδα** εἰς τοὺς μεριμνῶντας περὶ τῆς τέρψεως καὶ τῆς ὑγείας συγχρόνως τοῦ στομάχου των.

— Ἐκ τῶν 57 μαθητῶν τῆς ἑκτης τάξεως ἐν τῷ Ἀρσακειῷ, τῶν ὁποίων ἔληξαν αἱ ἐπὶ μῆνα διαρκέσασαι ἐξετάσεις διὰ τὸ πτυχίον τῆς διδασκαλίας, ἀνεκηρύχθησαν δέκα καὶ τρεῖς διδασκάλισσαι τρίτης τάξεως τριάκοντα δευτέρας τάξεως, καὶ δεκατέσσαρες πρώτης. Μεταξὺ τῶν τελευταίων τυχοῦσαι καὶ τοῦ λαμπροῦ ἄριστα, καταλέγονται αἱ δεσποινίδες Εἰρήνη Νικολαΐδου καὶ Ζηνοβία Χρυσανθοπούλου. Γνωστόν ὅτι τὸ πρῶτον τελοῦνται αἱ ἐξετάσεις αὐταὶ συμφῶνως τῶν κατὰ τὸν Ἀπρίλιον τοῦ 1881 Β. Διατάγματα, καθ' ὃ προσετίθετο εἰς τὸ πρόγραμμα τῶν μαθημάτων καὶ ἡ ἀσκήσις τῶν ὑποψηφίων διδασκαλισσῶν ἐν προτύπῳ σχολείῳ.

ΔΙΚΑΣΤΙΚΑ ΧΡΟΝΙΚΑ

Β' ΣΤΡΑΤΟΔΙΚΕΙΟΝ

Πέμπτη, 20 Ὀκτωβρίου

Ἡ τοῦ ἀξιωματικοῦ Μυρούλη δίκη, ἧς τὸ ἱστορικὸν διηγήθημεν χθές ἐν ὀλίγοις, εἶνε πλουσία εἰς νοστιμώτατα ἐπει-

Κλαίρην; Ἄ! φίλε μου εἴσθε εὐτυχῆς διότι ἀγαπᾶτε. Εἴσθε νέος, κλαίετε, ὑποφέρετε, αὐτὰ δὲν εἶνε τίποτε, ὅταν προέρχονται ἀπὸ τὸν ἔρωτα. Καὶ πιστεῦστέ με. Ὅχι μόνον δὲν εἶνε τίποτε, ἀλλ' εἶνε καὶ μία ἐκ τῶν εὐτυχῶν τοῦ βίου. Αὐταὶ εἶνε αἱ ἰδέαι ἑνὸς γεροσυμβολαιογραφείου, ὅστις ἔμαθε πολλὰ μυστικά τῆς καρδιάς ἀπὸ τῆς ἐποχῆς καθ' ἣν ἤρχισεν τὸ στάδιόν του, καὶ ὅστις σήμερον δὲν λυπεῖται διὰ τίποτε ἄλλο.....

Ἐπισημασθέντος μὲ πρόσωπον ἐρυθρῶν ἐκ συγκινήσεως, μὲ λάμποντας ὀφθαλμούς, ὁ ἀφινὲ χωρὶς ἄλλο νὰ τοῦ διαφύγη ἐξομολογήσῃ τις, πολῦτιμος ν' ἀναγραφῇ, ἀλλὰ τὰ βλέμματά του ἔπεσαν ἐπὶ τῆς Σουσάνας, ἡ ὁποία, ἀκούουσα αὐτὸν προσεκτικῶς, ἐξυφύλλιζε τὰ πέταλα θαυμασίου ρόδου, τὸ ὁποῖον τῇ προσέφερον ὁ μαρκήσιος ἐπὶ τοῦ ἀνδρῶν τοῦ Μπωλιέ. Ὁ συμβολαιογράφος ἐσταμάτησεν ἀποτόμως καὶ μαστιγῶν δυνατὰ τὸν ἵππον του.

— Ἀκούστέ με, φίλε μου, ἐπιστρέψετε ὀσῆς μαρκησίας. Ἡ δεσποινὶς Κλαίρη προσεχώρησεν ὅσα ὑποστῆ πολλὰς δοκιμασίας καὶ ἡ πρὸς σὰς θέσεις τῆς ἔμπορει ν' ἀλλάξῃ ὅπως διόλου, ἔνεκα τῶν γεγονότων. Ἄ! τώρα δὲ λέτε πλέον: Ποτέ. Πρόσδος κ' αὐτό! Ἀῖμα ὅλα λέτε: Πάντοτε. Ἀλλ' ἰδοὺ ποῦ ἐφθάσαμε ὀσῆ Πόντ-Ἀβέσεν. Δὲν ἐρχομαι μέσα, διότι ἔχω μιά σπουδαία δουλειὰ ὀσῆ συμβολαιογραφεῖο.... Λοιπὸν κληθ' ὄρεξι καὶ κυττάτε ὅλα τὰ πράγματα ὑπὸ τὴν τριανταφυλλένῃ ὀσῆ των.

σώδια. Οἱ παρῆδροι τῶν θεσσαλικῶν χωριῶν μὲ τῆς κάπες των, αἱ ὁποῖαι μὲ τὰ ἐπινώτιά των καὶ τὰς ἐρυθρὰς ταινίας, δι' ὧν περιζώνοντα, μᾶς ἐνθυμίζουσι μεσαιωνικοὺς ἱππώτας, μᾶς δίδουσι καὶ ἐκ τοῦ πλησίον ἰδέαν τῆς εὐφυΐας των, περὶ ἧς τόσος καὶ τόσος λόγος ἔγινε. Δὲν ἐννοοῦσι τὰ ἐγγράφα τὰ ὁποῖα αὐτοὶ μόνον των μὲ τὴν γραφωδὴ ὑπογραφήν των ἔστειλαν πρὸ καιροῦ εἰς διαφόρους ἀρχὰς καὶ ὅλη των ἡ εὐφυΐα καὶ ἡ παιδεία συντρίβεται ὡς πλοῖον ὑπ' ἑνὸς σκοπέλου, ἐπὶ μιᾷ πτωχῆς λέξεως, «συνεπλάκυσαν.»

Καὶ διὰ νὰ γίνῃ πλήρης ἡ ἀντίθεσις μεταξὺ ἀνδρῶν καὶ γυναικῶν καὶ διὰ ν' ἀνακηδύνηται ἐκ τῆς ἀντιθέσεως πειστικῆ ἡ γνώμη ὅτι ὁ ἀνὴρ βλακίστερος τῆς γυναικῶς, ἡ περίφημος Εὐαγγελιῶ, ἀν καὶ ἀπολίτιστη καὶ ἀγράμματη», καθὼς λέγει μόνη, μᾶς καταπλήσσει ὄλους διὰ τῆς ὀμιλίας τῆς. Ἥτις ὅσει, ῥεῖ, παφλάζει, ὡς ἐάν εἶνε ἡ χιλιοστὴ φορὰ ποῦ μιλεῖ ἐνώπιον δικαστηρίου καὶ μᾶς ἱλαρῶν ἐγκατασπεύρουσα ἐν αὐτῇ σπινθῆρας τῆς ὄντως γυναικείας εὐφυΐας τῆς.

Καὶ ὡς δείγματα σὰς παραθέτομεν ὀλίγες ἐκ τῆς καταθέσεως τῆς **καραμέλης**:

- Δικαστής. Ποῦ ἦταν ὁ ἀγαπητικός σου;
- Ποιὸν ἀγαπητικὸν μου λέεις;
- Μὲ ἐκείνον ποῦ ἦσονα.
- Ἀμ τί νὰ κάμω! Καὶ σὺ νᾶχουνα τί θάκανες....

Εὐαγγελιῶ. Μοῦ πῆρε λοιπὸν τὰ φουφέκιά μου καὶ τὸ τουφέκι μου.

Πρόεδρος. Καὶ εἶγες καὶ σὺ τουφέκι;

— Ἀμ, δύο νωμάτοι εἴμαστε ὀσῆ ἐρμημά καὶ ἤθελες νὰ μὴ εἶχα καὶ τὸ τουφέκι μου;

Πρόεδρος. Καὶ πολεμάγατε μὲ τὰ τουφέκια;

Ἐπισημασθέντος μὲ πρόσωπον ἐρυθρῶν ἐκ συγκινήσεως, μὲ λάμποντας ὀφθαλμούς, ὁ ἀφινὲ χωρὶς ἄλλο νὰ τοῦ διαφύγη ἐξομολογήσῃ τις, πολῦτιμος ν' ἀναγραφῇ, ἀλλὰ τὰ βλέμματά του ἔπεσαν ἐπὶ τῆς Σουσάνας, ἡ ὁποία, ἀκούουσα αὐτὸν προσεκτικῶς, ἐξυφύλλιζε τὰ πέταλα θαυμασίου ρόδου, τὸ ὁποῖον τῇ προσέφερον ὁ μαρκήσιος ἐπὶ τοῦ ἀνδρῶν τοῦ Μπωλιέ. Ὁ συμβολαιογράφος ἐσταμάτησεν ἀποτόμως καὶ μαστιγῶν δυνατὰ τὸν ἵππον του.

Ἐπισημασθέντος μὲ πρόσωπον ἐρυθρῶν ἐκ συγκινήσεως, μὲ λάμποντας ὀφθαλμούς, ὁ ἀφινὲ χωρὶς ἄλλο νὰ τοῦ διαφύγη ἐξομολογήσῃ τις, πολῦτιμος ν' ἀναγραφῇ, ἀλλὰ τὰ βλέμματά του ἔπεσαν ἐπὶ τῆς Σουσάνας, ἡ ὁποία, ἀκούουσα αὐτὸν προσεκτικῶς, ἐξυφύλλιζε τὰ πέταλα θαυμασίου ρόδου, τὸ ὁποῖον τῇ προσέφερον ὁ μαρκήσιος ἐπὶ τοῦ ἀνδρῶν τοῦ Μπωλιέ. Ὁ συμβολαιογράφος ἐσταμάτησεν ἀποτόμως καὶ μαστιγῶν δυνατὰ τὸν ἵππον του.

VII

Ἡ ἑπαιλις τῆς Βαρέννης εἶνε μία ἐκ τῶν ὀρειωτέρων φεουδαλικῶν οἰκοδομῶν, αἷτινες ὑπάρχουσι ἀκόμη εἰς τὴν Γαλλίαν. Κτισθεῖσα ἀπὸ τὸν Ἑνγκεράνδον δ' Ἐστρέλ, ὅστις διεκρίθη εἰς τὸ Μπουβιν, ἀνασηκῶνων τὸν βασιλεῖα Φίλιππον-Αὐγουστον μρθέντα τοῦ ἵππου του ἀπὸ φλαμανδῶν τινα λογιχοσόρον, ἔσχε τὴν τιμὴν νὰ δεχθῇ ὑπὸ τοὺς ὀσῆνται πουργίσκουσ του, μὲ τὰς ἐκ κατεργασμένου μολύβδου στέγας των, τὸν αὐτοκράτορα Κάρολον τὸν Ε' διευθυνομένον πρὸς τὸ πολιορκούμενον Νανσύ. Καταστραφείσα διὰ βομβαρδισμοῦ ἀπὸ τὸν Τυρραῖνον, ἐν μιᾷ ἐφόδῳ, τὴν ὁποῖαν ὁ ἐνδοξος στρατάρχης ἔκαμε κατὰ τῶν αὐτοκρατορικῶν, πρὶν ἀκόμη ἀρχίσῃ τὴν ἀμπατηρῆν καὶ ἀγρίαν κατὰ τοῦ Παλατινάτου ἐκ-

Εὐαγγελιῶ. Ὅχι, ὄχι δὲν πολεμάγαμε. Πρόεδρος. Οὐτε μέρα οὐτε νύχτα;

Καὶ ἡ τελευταία:

Ἐπισημασθέντος μὲ πρόσωπον ἐρυθρῶν ἐκ συγκινήσεως, μὲ λάμποντας ὀφθαλμούς, ὁ ἀφινὲ χωρὶς ἄλλο νὰ τοῦ διαφύγη ἐξομολογήσῃ τις, πολῦτιμος ν' ἀναγραφῇ, ἀλλὰ τὰ βλέμματά του ἔπεσαν ἐπὶ τῆς Σουσάνας, ἡ ὁποία, ἀκούουσα αὐτὸν προσεκτικῶς, ἐξυφύλλιζε τὰ πέταλα θαυμασίου ρόδου, τὸ ὁποῖον τῇ προσέφερον ὁ μαρκήσιος ἐπὶ τοῦ ἀνδρῶν τοῦ Μπωλιέ. Ὁ συμβολαιογράφος ἐσταμάτησεν ἀποτόμως καὶ μαστιγῶν δυνατὰ τὸν ἵππον του.

Εὐαγγελιῶ. Δὲν τὰ ξέρω ἐγὼ αὐτὰ ποῦ μοῦ λές τοῦ λόγου σου.

ΕΝ Τῷ ΚΑΚΟΥΡΓΟΔΙΚΕΙῳ

Τετάρτη, 19 Ὀκτωβρίου

Αἱ ἐκ τῶν ἐπὶ ἀποπειρᾷ ἀναιρέσεως δύο κατηγορουμένων Δαγρὲ καὶ Σμπιλῆ, ὁ μὲν πρῶτος ἠθωώθη, ὁ δὲ δεύτερος κατεδικάσθη εἰς δύο ἔτων καὶ ἐνὸς μηνὸς φυλάκισιν.

Παρασκευή, 21 Ὀκτωβρίου

Ἐπισημασθέντος μὲ πρόσωπον ἐρυθρῶν ἐκ συγκινήσεως, μὲ λάμποντας ὀφθαλμούς, ὁ ἀφινὲ χωρὶς ἄλλο νὰ τοῦ διαφύγη ἐξομολογήσῃ τις, πολῦτιμος ν' ἀναγραφῇ, ἀλλὰ τὰ βλέμματά του ἔπεσαν ἐπὶ τῆς Σουσάνας, ἡ ὁποία, ἀκούουσα αὐτὸν προσεκτικῶς, ἐξυφύλλιζε τὰ πέταλα θαυμασίου ρόδου, τὸ ὁποῖον τῇ προσέφερον ὁ μαρκήσιος ἐπὶ τοῦ ἀνδρῶν τοῦ Μπωλιέ. Ὁ συμβολαιογράφος ἐσταμάτησεν ἀποτόμως καὶ μαστιγῶν δυνατὰ τὸν ἵππον του.

Δι' αὐτὸ δὲ καὶ κατεδικάσθη ὁ φίλος εἰς ἐνὸς μηνὸς φυλάκισιν.

στρατεῖαν του, ἡ ἑπαιλις τῆς Βαρέννης ἔμενον ἠρειπωμένη ἐπὶ τῆς βασιλείας τοῦ ΙΕ' καὶ ΙΣΤ' Λουδοβίκου.

Ἡ ἐπανάστασις δὲν ἔκαμε τίποτε ἐπὶ τῶν ἐρειπίων αὐτῶν. Οἱ πολῖται τοῦ Βεζανσὸν περιωρίσθησαν εἰς τὸ νὰ κόψουν τὰς δένδριστούχιας τοῦ κήπου διὰ νὰ θερμανθῶσι καὶ νὰ κλέψουν τοὺς ὀσῆνται, διὰ νὰ κατασκευάσουν τὰς οἰκίας των. Τὸ φρούριον μεταλλευθὲν ὡς λατομεῖον, ἐπρομήθευσε τὸ ὑλικὸν περισσώτερον τῶν εἰκόσιν οἰκοδομῶν. Σιδηροπέπλησ τις μάλιστα μετέφερεν ἐκεῖθεν περισσώτερα τῶν τριακοσίων χιλιάδων χιλιογράμμων μολύβδου, προερχομένου ἀπὸ τὰς στέγας καὶ τὰ ἐπώλησεν ἀναιδῶς. Εὔρε τὴν τύχην του.

Οἱ Ἐστρέλ, ἀναχωρήσαντες μετὰ τοῦ κόμητος τῆς Ἀρτεσίας δὲν ἦσαν ἐκεῖ διὰ νὰ ἐμποδίσωσι αὐτὰς τὰς διαρπαγὰς. Ἐπολέμου ἐνώπιον τῆς Μαγένης, μὲ τὴν ὀραϊαν ἐκείνην ἀνδρῖαν, ἡ ὁποία ἔδωκεν εἰς τὴν Γαλλίαν τὸ Φοντενοᾶ, πρὸς τοὺς Οὐσσάρους τοῦ Μπερὲν καὶ τοὺς γρεναδιέρους τοῦ Πισεγροῦ. Αἱ διαπραχθεῖσαι κλοπαὶ εἰς τὰς ὁποίας ὀσῆνται κληροῦς ἡ πόλις ἐνείχθη, ἔσωσαν παράξενον ἀποτέλεσμα τοὺς Ἐστρέλ ἀπὸ τῆς καταστροφῆς. Ποτὲ ἡ κοινότης τοῦ Βεζανσὸν δὲν κατώρθωσε νὰ πωλήσῃ τὰς γαίας τῆς Βαρέννης, ὡς ἐθνικὴν περιουσίαν. Κανεὶς δὲν ἐτόλμα ν' ἀγοράσῃ τὴν ἑπαιλι, ἐκ φόβου πρὸς τὴν ἀσυνειδησίαν τῶν χωρικῶν καὶ τῶν πολιτῶν, συνειδημένων νὰ λεηλατῶσιν αὐτὸ, ὡς κατακτηθεῖσαν χώραν.

ΤΑ ΕΝ ΤΟΥΡΚΙΑΙ

(ΤΟΥ ΕΙΔΙΚΟΥ ΑΝΤΑΠΟΚΡΙΤΟΥ ΜΑΣ)

Κωνσταντινουπόλις, 19 Ὀκτωβρίου.

Ἐπισημασθέντος μὲ πρόσωπον ἐρυθρῶν ἐκ συγκινήσεως, μὲ λάμποντας ὀφθαλμούς, ὁ ἀφινὲ χωρὶς ἄλλο νὰ τοῦ διαφύγη ἐξομολογήσῃ τις, πολῦτιμος ν' ἀναγραφῇ, ἀλλὰ τὰ βλέμματά του ἔπεσαν ἐπὶ τῆς Σουσάνας, ἡ ὁποία, ἀκούουσα αὐτὸν προσεκτικῶς, ἐξυφύλλιζε τὰ πέταλα θαυμασίου ρόδου, τὸ ὁποῖον τῇ προσέφερον ὁ μαρκήσιος ἐπὶ τοῦ ἀνδρῶν τοῦ Μπωλιέ. Ὁ συμβολαιογράφος ἐσταμάτησεν ἀποτόμως καὶ μαστιγῶν δυνατὰ τὸν ἵππον του.

ἐκτάκτων τιμῶν, ὡς ἀνεμένετο. Προκειμένου δὲ ἐνταῦθα περὶ τοῦ Μουκτάρ πασᾶ, ἀγγέλλομεν τοῖς φίλοις τοῦ «Μη Χάνεσαι» ἀναγνώστῃς, ὅτι ἐκτὸς πῶν ὑπὸ τοῦ αὐτοκράτορος τῆς Γερμανίας ἀπονεμηθέντων αὐτῷ παρασήμων, ἔλαβε καὶ ὑπὸ τοῦ αὐτοκράτορος τῆς Αὐστρίας τὸ μέγα παράσημον τοῦ *Λεοπόλδου*, ἰδρυθὲν τῷ 1808 ὑπὸ τοῦ αὐτοκράτορος Φραγκίσκου Ἰωσήφ τοῦ Α'. Ἄμα δὲ ὑπὸ τοῦ αὐτοῦ αὐτοκράτορος ἀπενεμήθησαν τοῖς συνοδείοσιν τὸν Μουκτάρ πασᾶν Κιζιμιβέη καὶ Σεφκὴ βέη, τῷ μὲν πρώτῳ τὸ παράσημον Φραγκίσκου Ἰωσήφ ἄ τάξεως, τῷ δὲ δευτέρῳ τὸ αὐτὸ ε' τάξεως. Οὕτω λοιπὸν, εἴ μὴ τι ἄλλο ἐπέτυχον οἱ τοῦ Σουλτάνου ἔκτακτοι πρέσβεις, ἐφορτώθησαν ἱκανὰ παράσημα πρὸς πείσμα τοῦ Φιλῆμονος.

Τὸ ζήτημα τῆς ἐνώσεως τῶν σιδηροδρόμων εἰσέτι διατελεῖ ἄλυτον. Ἡ Πύλη προϋτείνει ὡς πόλιν συνένωσός τῶν τουρκικῶν μετὰ τῶν σερβικῶν σιδηροδρόμων τὴν Σεπίνζα.

Ἐν τοῖς Ἐνακτόροις μεγάλοι κατ' αὐτὰς τελοῦνται ἔροται καὶ πανηγύρεις ἐπὶ τῇ περιτομῇ τῶν αυτοκρατορικῶν πριγκίπων, γενομένη προχθὲς ὑπὸ τοῦ πρώτου χειρουργοῦ τῶν Ἐνακτόρων. Ἐν τῇ περιστάσει ταύτῃ περιετμήθησαν ἐν τοῖς Ἐνακτόροις καὶ τινες υἱοὶ λειτουργῶν τοῦ Κράτους. Ἐπίσης δ' ἐκ διαταγῆς τοῦ Σουλτάνου περιετμήθησαν ἐν Γκιούλ-Χανέ, ἐν Δάρ-ουλ-σιφάτ καὶ Σαλιμιέ (Χαλκηδόν) ἱκανοὶ πτωχοὶ παῖδες, οἵτινες τὴν ἐπιούσαν τῆς περιτομῆς ἐστάλησαν εἰς τοὺς γονεῖς αὐτῶν μετὰ δώρων τοῦ Σουλτάνου νέων ἐνδυμασιῶν καθ' ὅλην δὲ τὴν διάρκειαν τῆς περιτομῆς ἐν τοῖς Ἐνακτόροις καὶ τὸ ἐσπέρας τῆς αὐτῆς ἡμέρας ἡ αυτοκρατορικὴ μουσικὴ ἐπαίανιζε. Τὴν δ' ἐσπέραν τῆς χθὲς ἐγένετο ἐν τοῖς Ἐνακτόροις συμπόσιον ἐν ᾧ παρεκλήθησαν πάντες οἱ Ἰπουργοὶ καὶ ἀνώτεροι λειτουργοὶ τοῦ Κράτους, ἐξ ὧν σημειούμεν μόνον τοὺς μὴ περιτετμημένους, τὸν Ἀλέξανδρον Καραθεοδωρῆ πασᾶ, τὸν Σάββα πασᾶ, τὸν Ἀβραάμ πασᾶ,

μέ τὰ δλόχρυσά πλαίσία τῶν ἀριστουργήματα τῶν κομψοποιῶν τοῦ μεσαιῶνος, καὶ τὰς θαυμασίας ταπεσαρίας τῆς Φλάνδρας. Ἡ Βαρένη ἀπέθη ἀληθῆς μουσεῖον, ἐν ᾧ συνηθροίσθησαν ὅλα τὰ καλλιτεχνικὰ πλοῦτη τῆς ἐπαρχίας, τὰ τόσον περιφρονούμενα τότε, σήμερον δὲ τόσον ἐπιζήτητα. Καὶ ἡ δλόλαμπρος αὐτῇ κατοικία ἦτο παράδεισος διὰ τὸν τρελλὸν λάτρην ὅλων τῶν συσσωρευθέντων ἐκεῖ ἠθασαυρῶν.

Ὁ κύριος Ἐστρέλ ἀποθνήσκων ἀφῆκε τὴν ὠραίαν αὐτὴν ἰδιοκτησίαν, καθ' ὀλοκληρίαν ἀνακαινισθεῖσαν, εἰς τὸν υἱόν του, νεαρὸν ὑπολοχαγὸν τῶν σπαχίδων, πολὺ σπάταλον καὶ πολὺ ἀκόλαστον. Εἰς τέσσαρα ἔτη ἡ Βαρένη ὑπεθηκεύθη διὰ τὰ δύο τρίτα τῆς ἀξίας τῆς. Καὶ αἱ ἀνεκτίμητοι καλλιτεχνικαὶ συλλογαὶ τῆς ἐμελλον νὰ μεταφερθῶσιν εἰς Παρισίους διὰ νὰ πωληθῶσιν ἐν δημοπρασίᾳ, ὅτε ὁ κύριος Μουλινὲ παρουσίασθη ὡς ἀγοραστής τῆς ἰδιοκτησίας.

Ὁ βιομήχανος, ἐπιδιώκων τὴν πραγμάτωσιν τοῦ μεταξὺ τοῦ δουκὸς καὶ τῆς κόρης τοῦ γάμου, ἐσκέπηθη κατ' ἀρχὰς ν' ἀγοράσῃ τὴν ἔπαυλιν τῶν Βλιγνῶ, ἐν Τουραίνῃ. Ἀλλὰ ἡ προγονικὴ ἰδιοκτησία τοῦ μέλλοντος γαμβροῦ του εἶχε πέσει, μετὰ συνεχεῖς ἀλλαγὰς κυρίων, εἰς τὰς χεῖρας πλουσίου κατασκευαστοῦ φαβεντιανῶν ἀγγείων, ὁ ὅποιος περιεφρόνησε τὰς προσφορὰς, τὰς ὑμολογουμένως πολὺ προκλητικὰς τοῦ Μουλινέ. Ἐν ἑλλείψει τοῦ Βλιγνῶ, ὁ πατὴρ τῆς Ἀθηναίδος κατέθη μέχρι τῆς Βαρένης, καὶ ἀφού ἐτελειώσαν ὅλοι αἱ διαπραγματεύσεις, εὗρέθη καταμαγευμένος ἀπὸ τὴν ἀγορὰν του,

τὸν Ρουστὲμ, τὸν Χόβερτ, τὸν Κωστάκη καὶ τινες ἐφέντιδες ἐπίσης, ὧν πλείστοι διαφέρουσι τῶν Τούρκων μόνον διότι δὲν εἶνε περιτετμημένοι. Μετὰ τὴν ἐστίασιν ἐδόθη παράστασις ὑπὸ τῆς ἐνταῦθα μελοδραματικῆς ἑταιρίας τοῦ κυρίου Καστάνια. Κατὰ διαταγὴν δὲ τοῦ Σουλτάνου ἐδόθησαν τῇ ἑταιρίᾳ ταύτῃ 300 λίραι τουρκικαὶ καὶ 25 εἰς τὸν κ. Ρίζη, διευθυντὴν τῆς ὄρηστρας διὰ τὸ ἐμβατήριον αὐτοῦ Χαμιδιέ. Ἐλησημόνησα δὲ νὰ εἶπω ὅτι τὸ συμπόσιον ἐγένετο καὶ τὴν αὐτὴν τῆς περιτομῆς ἐσπέραν, εἰς ὁ παρεκλήθη καὶ ὁ Σουλτάνος ἔχων παρ' αὐτῷ τὸν Σεῖχ οὐλ-Ἰσλάμην.

Τὴν ἐσπέραν ταύτην δοθήσεται ἐπίσης συμπόσιον ἐν τοῖς ἀνακτόροις πρὸς τιμὴν τῶν πρεσβευτῶν καὶ τῶν διπλωματικῶν σώματος. Εἰς τοῦτο δὲ παρεκλήθησαν καὶ οἱ κκ. Φόστερ καὶ Δεβῶ, διευθυνταὶ τῆς Αὐτοκρατορικῆς Ὀθωμανικῆς Τραπεζίτης, καὶ οἱ κ. κ. Κούλμαν καὶ Ἡλίν, διευθυνταὶ τῶν αυτοκρατορικῶν σιδηροδρόμων.

Χθὲς δὲ τὴν πρωῖαν ἡ Ε. Θ. Παναγιότης ὁ Οἰκουμενικὸς Πατριάρχης, φέρων τὰ παράσημα αὐτοῦ καὶ συνοδευόμενος ὑπὸ τοῦ Καποὺ κεχαγιά κ. Σταυράκη, ὁ Πατριάρχης τῶν καθολικῶν Ἀρμενίων κ. Ἀζαριάν, συνοδευόμενος ὑπὸ τοῦ μεγάλου πρωτοσυγκέλου αὐτοῦ κ. Ὀλᾶς, καὶ ὁ ἀρχιεπίσκοπος, μετέβησαν εἰς τὸν λόφον τοῦ Ἀσιέρος (Αἰλιδί) καὶ παρεκλήθησαν ἐν τοῖς Ἐνακτόροις, εἰς τὸ πρὸς τιμὴν αὐτῶν δοθὲν γεῦμα. Τὰς τιμὰς ἐποιεῖ αὐτοῖς ὁ Γαζὴ Ὁσμάν πασᾶς. Μετὰ τὸ γεῦμα ἐνεφανίσθησαν εἰς τὸν Σουλτάνον. Ὁ Οἰκουμενικὸς Πατριάρχης ἐποίησατο ἱκανῶς μακρὰν εὐχὴν ὑπὲρ τῆς Α. Μ. καὶ τῆς αυτοκρατορικῆς οἰκογενείας. Ἐπίσης δὲ ὑχῆθησαν καὶ οἱ λοιποὶ ἐκκλησιαστικοὶ ἀρχιεροὶ.

Ἡ Πύλη εἰσέτι οὐδὲν ἀπήνησεν εἰς τὸ γνωστὸν ὑπόμνημα τῶν Πατριαρχείων. Τὰ ἐν τοῖς Πατριαρχείοις σώματα ἀπεφάσιον ὅπως μέχρι τῆς λήξεως τοῦ ζητήματος μὴ ἀποστείλωσι νεοκλεχθέντα ἀρχιερεὰ εἰς τὴν ἐπαρχίαν αὐτοῦ. Ὁ

Ἡ γειτονεῖα τοῦ Μπουλιέ τὸν εἶχεν ἐλκύσει. Τοιοῦτοτρόπος, ἐσκέπτετο, θὰ εὗρισκοντο ἐν οἰκογενειακῇ κύκλῳ, καὶ κατόπιν αἱ γειτονικαὶ σχέσεις θὰ ἐγίνοντο εὐχαραστόταται. Ὁ Μουλινέ, πιστὸν μὲν ὄργανον τῶν σκοτικῶν σκέψεων, αἰτινες εἶχον ὁδηγήσει τὴν θυγατέρα του εἰς τὴν ἐκλογὴν τοῦ μέλλοντος συζυγοῦ τῆς, ἀλλὰ μὴ δυνάμενος ν' ἀναμετρήσῃ ὅλην τὴν ἔκτασιν τῆς δουλιότητος τῆς Ἀθηναίδος, ἐπερίμενε πάντοτε ν' ἀπαντήσῃ ἀντίστασιν τινα, ἀπὸ μέρους τῆς οἰκογενείας τοῦ δουκὸς, εἰς τὴν οἰκειότητά του ταύτην. Ἐπὶ τέλος, ὁ Γάστων ἐπρόκειτο νὰ νυμφευθῇ τὴν ἐξαδέλφη του. Ἀλλὰ μὲ θαυμασίαν ἀνεξαρτησίαν πνεύματος, ὁ φιλόδοξος πατὴρ ἐθεώρει τὸν ἀρραβῶνα τοῦτου, ὡς παιδιὰτικο παιγνίδι. Ὁ Γάστων καὶ ἡ Κλαίρη ἦσαν ἀνδροῦλης καὶ γυναικοῦλα εἰς ἡλικίαν, καθ' ἣν αἱ καρδίαι ἀγνωσούνται καὶ τὸ πνεῦμα εἶναι ἀνευ διευθύνσεως. Δὲν παρεδέχετο ὅτι ἀληθῆς, τοῦλάχιστον ἐκ μέρους ἐνὸς τῶν μνηστευθέντων, ἀφοσίωσις ἦτο ἡ αἰτία τοῦ ἀρραβῶνος τοῦτου, τοῦ γενομένου κατὰ τὰς ἀρχὰς τῆς ζωῆς τῶν δύο παιδιῶν.

Καὶ αὐτὸς εἶχε συνδεθῆ διὰ παιδικῶν ὑποσχέσεων μὲ τὴν κόρην, ἡλικίας δέκα τριῶν ἐτῶν, ἐνὸς λεπτοφυοῦ, ὅταν ἦτο ὑπηρετὴς φαρμακείου τινος τῆς ὁδοῦ τῶν Λομβαρδῶν. Ἡ κόρη τοῦ λεπτοφυοῦ, λιπμονηθεῖσα ἐξ ὀλοκληρίου, εἶχε νυμφευθῇ ἕνα κρεοπώλην τῆς πλατείας τῶν Ἀθῶν.

(ἀκολουθεῖ)

Πατριάρχης συχνάκις ἐπισκεπτεται τοὺς ὑπουργοὺς διὰ τὸ ζήτημα τοῦτο. Μέχρι βωμοῦ!

Οἱ ἐνταῦθα Ἕλληνες τὸ γένος, καθολικοὶ δὲ τὸ θρήσκευμα ἔγνωσαν νὰ ἰδρῶσιν διὰ τοὺς παῖδας αὐτῶν σχολεῖον ἑλληνοκαθολικόν, μικρὸν μὲν τὸ κατ' ἀρχὰς, ἀλλὰ ἀκολούθως αὐξανόμενον μέχρι γυμνασίου. Εἰς τοῦτο ἐσονταὶ δεκτοὶ μόνον οἱ παῖδες τῶν ἑλληνοκαθολικῶν, οὐδεὶς δὲ ὀρθόδοξος, ὅπως μὴ θεωρηθῇ προσηλυτικὸν ἔχον χαρακτῆρα. Τῆς διοργανώσεως τὴν σχολὴν ἐπιτροπὴς προέσταται ὁ κ. Πυρότζης. Ἐπὶ τοῦ παρόντος δὲ θέλουσι διδάσκει εἰς ἑλληνικὴν γλῶσσαν, διότι ἅπαντα τὰ μαθήματα θέλουσι διδάσκεισθαι εἰς ἑλληνικὴν γλῶσσαν, ὁ καθολικὸς τὸ θρήσκευμα κ. Ν. Σαργολόγος καὶ τῆς μαθητῆς τῆς Μεγάλης τοῦ Γένους Σχολῆς. Ἡ ἐπιτροπὴ τῶν ἑλληνοκαθολικῶν κατῳρθεσε νὰ λάβῃ καὶ ἐπιχορηγήσιν ὑπὸ τοῦ Πάπα, ἀπειλήσασα αὐτὸν ὅτι οἱ ἑλληνοκαθολικοὶ θέλουσιν ἐν ἐναντίᾳ περιπτώσει στέλλει τὰ τέκνα τῶν εἰς ἑλληνικὰ σχολεῖα, διότι δὲν ἐννοοῦσι χάριν τοῦ καθολικισμοῦ νὰ χάσασιν τὸν ἐθνισμόν των.

Τὴν παρελθούσαν Κυριακὴν ἐτελέσθη ἡ ἐναρκτήριος τελετὴ ἐν τῇ αἰθούσῃ τῆς σχολῆς ἐν μέσῳ ἱκανῶν πλήθους ἑλλήνων καὶ καθολικῶν, ἐν οἷς ὁ Πρεσβευτὴς τῆς Ἑλλάδος κ. Κουντουριώτης, ὁ Πρόεδρος κ. Μίχος καὶ ἱκανοὶ προξενικοὶ ὑπάλληλοι καὶ ὁ τὸν Πάπην ἀντιπροσωπεύων κ. Ροτέλλης. Ἡ αἴθουσα ἔφερε τὰς εἰκόνας τοῦ Γεωργίου, τοῦ Χαμίτ καὶ τοῦ Πάπα. Λόγους δ' ἐξερῶνησαν οἱ κ. Ν. Σαργολόγος, ποιησάμενος ἐγκώμιον τῆς ἑλληνικῆς γλώσσης ἀρκούντως ἐπιτυχῆς, ὁ κ. Βουτυρᾶς εἰπὼν ὅτι εἰς τινὰς περιστάσεις ὁ καθολικισμὸς ὠφέλησε τὰ ἑλληνικὰ γράμματα, καὶ ὁ κ. Ροτέλλης ἐκφράσας τὸν θαυμασμόν αὐτοῦ διὰ τὴν ἑλληνικὴν γλῶσσαν. Τὸ κατ' ἐμὲ δὲν δύναμαι ἢ θερμῶς νὰ συγχαρῶ τοὺς ἰδρυταῖς τῆς σχολῆς ταύτης καὶ εὐχθῶ αὐτοῖς ταχέειαν ἐκπλήρωσιν τῶν πόθων αὐτῶν τῶν ἐθνικῶν. Τὸ ἑλληνικὸν σύνταγμα θεωρεῖ τοὺς πάντας ἴσους, οἰουδήτινος κἄν ὡσι θρησκείας, δι' ὃ οἱ καθολικοὶ Ἕλληνες εἰσὶν ἐπίσης ἀδελφοὶ ἐν τῷ ἔθνισμῳ.

Ὁ «Νεολόγος» ἐπαύθη καὶ τοῦτο μεγάλως τὸ ἐνταῦθα κοινὸν ἐλύπησε, ἀισθανόμενος μεγάλως τὴν σπουδαίαν αὐτοῦ ἑλλειψίν. Ὁ δὲ λόγος τῆς παύσεως αὐτοῦ εἶναι γελῶσις. Φέρεται δὲ, διότι ἐδημοσιεῖθη ἀλληλογραφία τῆς ἐκ Κίου περὶ τοῦ ζητήματος τῆς φορολογίας τῶν ὑψηλῶν Ἑλλήνων. Ἐπειδὴ δὲ ὁ λόγος τῆς παύσεως ἐφάνη οὐχί ἐπαρκῆς, διὰ τοῦτο τὸ δημόσιον προέβη εἰς εἰκασίας. Καὶ τινες μὲν ἀπέδωκαν τὴν καὶ αὐτοῦ εἰς τὸ ὅτι ὁ «Νεολόγος» συνεκάλεσε ἐν τῷ γραφεῖῳ αὐτοῦ τοὺς λοιποὺς δημοσιογράφους, ὅπως σκεφθῶσι καὶ λάβωσι μέτρα τινὰ ὑπὲρ τῶν ἐκ τῆς πυρκαϊῆς καὶ τοῦ σεισμοῦ παθόντων. Κατ' ἄλλους δὲ ὡς ἐκ τῆς γλώσσης ἦν ἐτήρησεν ἐν τῷ ζητήματι τῶν προνομίων τοῦ ἔθνους καὶ τῆς ἐκκλησίας. Πιστεύεται ὅτι ὁ «Νεολόγος» θέλει ἐπαναλάβει τὴν ἐκδοσὴν αὐτοῦ πρὸ τῆς συμπληρώσεως τῶν δύο μηνῶν. Εὐχόμεθα.

Ὁ Νεὸς Πατριάρχης Ἱεροσολίμων ἀφίκετο ἤδη. Πρὸ τῆς ἀναχωρήσεως αὐτοῦ ἐκ Πετροῦπόλεως παρουσιάσθη πρὸς τὸν αὐτοκράτορα Ἀλέξανδρον καί τὴν αὐτοκράτειραν ἐν τοῖς ἐν Γασίῳ Ἐνακτόροις. Ἐγένετο δὲ δεκάτις μετὰ πολλῶν φιλοφρονήσεων. Ἐν τῇ περιπτώσει δὲ ταύτῃ ὁ αὐτοκράτωρ ἐδωρήσατο τῷ Πατριαρχεῖῳ Ἱεροσολίμων τὰ εἰσοδήματα μετοχίου ἐν Ρωσίᾳ καὶ ἐπέτρεψεν ἵνα ἐπὶ ἔτος ἔτι συλλέγωνται συνδρομαὶ ἐν Ρωσίᾳ ὑπὲρ τῆς ἱερατικῆς σχολῆς. Ἦ τῆς μεγαλοδωρίας σου, κύριε! Ἐν τοῖς Πατριαρχείοις ἐνταῦθα ἐγένετο δεκτὸς μετ' ἐκτάκτων τιμῶν. Προσεχώς δὲ παρουσιασθήσεται τῷ Σουλτάνῳ.

Ὁ ἄνεμος θς ἀποκαλύπτει τὸν φερειέ περὶ οὐ τοσοῦτος ἐγένετο κατ' αὐτὰς πάταγος, χαρομίσσης τινος καὶ δεικνύσει τὰ ὑπ' αὐτὸν, οὕτω οὗτος ἐν συμμαχίᾳ μετὰ τῆς βροχῆς ἀπεκάλυψε τὸν ἄνωθεν τῆς οἰκίας τοῦ Ἀλέκου πασᾶ ἐν Φιλίππουπόλει εὗρισκόμενον αυτοκρατορικὸν τῆς Ρωσίας Ἀστὸν. Ζήτημα ἐντεύθεν. Ἡ Πύλη ἐζήτησεν ἐξηγήσεις καὶ ὁ Ἀλέκο Πασᾶς διέταξε νὰ χρίσῃ τοὺς Ἀστοὺς, πλὴν ὁ ἄνεμος καὶ πάλιν ἀπεκάλυψεν αὐτοὺς, δι' ὃ ὁ Ἀλέκος Πασᾶς, μετὰ λύπης του βεβαίως, διέταξε καὶ κατέσκαψεν αὐτούς. Ὁ ἄνεμος λοιπὸν καὶ ἡ βροχὴ ἀποκαλύπτουσι καὶ πολιτικὰ φρονήματα.

Ἡ συναυλία ὑπὲρ τῶν ἐκ τοῦ σεισμοῦ παθόντων, περὶ τῆς ὠμίλησας ἐν τῇ ἡγουμένη μου, προβαίνει. Δοθήσεται δὲ ὑπὸ τὴν προστασίαν τοῦ Σουλτάνου, ἐφορευούσης ἐπιτροπῆς ἐκ τῶν κυρίων τοῦ διπλωματικῶ σώματος. Τιμὴ εἰσοδοῦ μία λίρα ἀγγλική. Τί ζητοῦσιν ἐνταῦθα τὰ ἀγγλικά νομίσματα; Ἀφ' οὗ δὲν ἔχομεν λίρας τουρκικὰς. Προκειμένου δὲ ἐνταῦθα περὶ τῶν ἐκ τοῦ σεισμοῦ παθόντων, ἀναγράφομεν ὅτι τὰ δύο ἐν τοῖς Πατριαρχείοις σώματα ἀπεφάσιον τὴν ἀποστολὴν πατριαρχικῆς ἐγκυκλίου εἰς τὰς ἐκκλησίας Κων/πόλεως, δι' ἧς νὰ προτρέπονται αἱ ἐνορίαι ὑπὲρ συλλογῆς συνδρομῶν διὰ τοὺς ἐκ τοῦ σεισμοῦ παθόντας.

Οὕτως

ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΗ ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΙΣ

(ΕΙΔΙΚΟῦ ΑΝΤΑΠΟΚΡΙΤΟΥ ΜΑΣ)

Παρίσιος, 24 Ὀκτωβρίου

Αἱ ἀπὸ ἡμῶσιν ἤδη αἰῶνος συντελεσθεῖσαι πρόοδοι ὡς πρὸς τὸ ζήτημα τῆς προφυλάξεως τῶν ἀνθρώπων καὶ ζώων τῶν ἐπιδημικῶν νόσων, ἀπετέλεσαν ἐπιστήμην νέαν, ἱατρικὴν νέαν ἢ τὰ ἔργα τοῦ περιελθεῖς Pasteur ὑπῆρξαν ἡ ἀρετηρία. Αἱ ἔρευναι τῆς μικρογραφίας, ἀπεκάλυψαν τὴν βεβαίαν αἰτίαν πλήρη ἐπιδημικῶν νόσων, καὶ τὴν πιθανὴν τοιαύτην ὕλην τῶν νοσημάτων. Κατὰ τὸν κ. Pasteur καὶ τὴν Νέαν Σχολὴν ἢ ὁ Koch ἐν Γερμανίᾳ παρίσταται περιφανὴς ἡγήτης, ἡ αἰτία αὐτῆ εὐρηται ἐν ζωῖσι ἀπείρως μικροῖς ὀργανισμοῖς, ἄλλ' ἀπείρως ἐπικινδύνους ἐπίσης οἵτινες καλοῦνται μικροβία. Ὁ ἀήρ, τὸ ὕδωρ, τὸ ἔδαφος, τὰ ἐνδύματα μας, οἱ τοῖχοι τῶν κατοικιῶν μας, κρύπτουσι τὰ σπέρματα τῶν μικροβίων τούτων, ἅτινα ἀπειλοῦσιν ἀκαταπαύστως τὴν ὑγίαν μας καὶ τὴν ζωὴν μας. Ἡ θεωρία αὕτη περιβλήθεσα τοῦ πειράματος τὸ κύρος, συνεπιγάγето ὡς ἀκολουθίαν, ὅπως νέαν ὑγεινήν, ἢ ἐφαρμογὴ τῆς ὁποίας μᾶς ἐπιτρέπει νὰ ἐλπίζωμεν ὅτι θὰ κατορθώσωμεν νὰ ἐπίσχωμεν ἀπάσας τὰς ἐπιδημίας διὰ τὸν ἀπλοῦστατον λόγον ὅτι κατόρθωσεν ἡδὴ ἡ ἐπιστήμη νὰ ἐπίσχω τινὰς τούτων. Αἱ τροφαὶ καὶ τὰ ποτὰ οἷς χρῶμεθα περιέχουσι πλὴν ἄλλων τὰ σπέρματα γνωστῶν παρασίτων οἷα ἡ ταινία, ἡ τριχίνη, ἡ ἑλμινθελιδὴς ἀσκαρίς. Ταῦτα τὸ πῦρ καταστρέφει ἀπολύτως, καθιστῶν ἀδύνατον τὴν ἀνθρωπίνῳ ὀργανισμῷ. Ἐν τῷ ὕδατι εὗρέθησαν ἐπίσης πλὴν ἄλλων, τὰ παρασίτα καὶ δύο νόσων ὧν ἡγόνον μέχρι τινὸς τὴν αἰτίαν—τῆς διαρροίας τῆς Κογχινίνης, καὶ τῆς ἀναιμίας τῶν μεταλλευτῶν, ἢ δὴ τῆς βροσσεως τοῦ ὕδατος, ταῦτα καταστρέφονται, καὶ οὕτω αἱ νόσοι αὐταὶ ἐξαφανίζονται σχεδὸν ὀλοτελῶς. Τὰ φυτικά παρασίτα δὲν εἶναι ἥττον βλαβερά, εἴτε ἐν τῇ καταστάσει τοῦ εὐρῶτος παράγοντος τὴν ἀποσύνθεσιν τῶν σωματῶν, εἴτε ἐν τῇ μορφῇ τοῦ μύκητος παράγοντος τὴν ξηρὰν σῆσιν τῶν δένδρων, καὶ ἀποτελοῦντος διὰ τὸ ναυτικὸν ἀληθὴ μᾶστιγα, συ-

νεπάγοντος τὴν καταστροφὴν τῶν πλοίων, ὡς τοῦτο συνέβη κατὰ τὸ τέλος τοῦ τελευταίου αἰῶνος καὶ τὴν ἀρχὴν τοῦ παρόντος ἐν Ἀγγλίᾳ διὰ τὸ δίκροτον «Βασίλισσα Καρλόττα,» ἐν Γαλλίᾳ, διὰ τὸ τρίκροτον «Ὁ Κεραυνόβολος».

Οἱ μύκητες προσκολλῶνται ἐπίσης ἐπὶ τῶν ζῶντων ὀργανισμῶν ὡς καὶ ἐπὶ τῆς νεκρᾶς ὕλης. Μοι ἀρκεῖ νὰ ἀναφέρω τὴν νόσον τῶν γαιομήλων, τὸ ὠίδιον τῆς ἀμπέλου. Ἡ πλήρης ἀπαριθμησις τῶν παραγόντων τὸν παρασιτισμὸν τούτου, ἔσται λίαν μακρὰ· ἀρκούμεθα μόνον νὰ ποιήσωμεν μνεῖαν τῶν ἐντομοφάγων μυκήτων, οἵτινες καταδιβρώσκουσιν εἴτε τὰ νεκρὰ ἐντομὰ, εἴτε τὰς ζώσας· νύμφας των. Ἀλλὰ τὴν ὀλεθρίαν δράσιν τῶν ἐντομοφάγων τούτων μυκήτων, ὑπερβάλλει ἐκεῖνη ἐτέρων φυτικῶν παρασίτων, 100.000 φορές μικροτέρων, διότι τὰ μὲν πρῶτα φθάνουσι πολλὰκις μὲν δέκα ἑκατοστομέτρων μήκους, τὰ δὲ δευτέρω παρουσιάζουσι συχνότατα διαστάσεις μὴ ὑπερβαίνουσας τὸ χιλιοστὸν τοῦ χιλιοστομέτρου. Εἰς ταῦτα ὀφείλεται ἡ ζύμωσις, τῆ ἱστορία τῆς ὁποίας τὸ ὄνομα τοῦ Pasteur διαμενεῖ ἐξ αἰεὶ συνδεδεμένον. Οὗτος πράγματι ἀπέδειξε πρὸ εἰκοσιν ἤδη ἐτῶν ὅτι αἱ ζύμωσις ἀντὶ νὰ ὦσι φαινόμενα χημικὰ εἰσὶ φαινόμενα φυσιολογικὰ, στενότερα συνδεδεμένα τῆ δράσει ζῶντων ὀργανισμῶν. Ἡ σπουδὴ αὕτη τὸν ὠδήγησεν εἰς τὴν μελέτην καὶ ἐξιχνίασιν νόσων τινῶν, ἀτελῶς ἔτι ἐγνωσμένων, ὡς ἡ τοῦ μεταξοσκώληκος καὶ ἡ τοῦ ἀνθρακος. Ἡ τελευταία αὕτη σπουδὴ εἶναι ἀξία ἰδιαιτέρας προσοχῆς, διότι δύναται νὰ χρησιμεύσῃ ὡς ὑπόδειγμα δι' ὅλας τὰς ἀνεκλόγους ἀναζητήσεις.

Ὁ ἀνθραξ εἶνε νόσος ἣτις προσβάλλει ἰδίως τὰ ποίμνια. Λέγουσιν ὅτι ὑπῆρξε μία τῶν δέκα πληγῶν, δι' ὧν ὁ Μωϋσῆς ἐτιμώρησε τὸν Φαραῶν διὰ τὴν πρὸς τοὺς ἔμπούλους του σκληρότητά του.

Ἐπάρχουσι τόποι, ἐν οἷς ἡ νόσος αὕτη διακονίζεται κατὰ προτίμησιν. Τοιαῦτα, κατηραμένα πεδία ἐπιλεγόμενα, ὑπάρχουσιν ἐν Γαλλίᾳ εἰς Beauce καὶ Auvergne. Ὁ ἀνθραξ φονεῦσι ἐνίοτε τὰ ζῶα ἐντὸς ὥρων τινῶν. Ἐν τῇ νεκροσκοπικῇ ἐξετάσει τὸ αἷμα εὐρηται μέλαν καὶ πυκνόν, ὡς τετηγμένη πίσσα· ὁ σπλὴν παρουσιάζει βαθεῖας ἀλλοιώσεις ἐπίσης. Ὁ ἀνθραξ προσβάλλει τὰ πρόβατα, τοὺς βόας, τοὺς χοίρους, τοὺς ἵππους καὶ τὸν ἄνθρωπον ἔτι αὐτόν.

Ἐπὶ πολὺν χρόνον ἡ αἰτία τῆς νόσου ταύτης ἔμεινεν ἀγνωστος. Γενικῶς ἐπίστευον ὅτι ἦτο νόσος αὐτομάτως γεννωμένη, ἀποτέλεσμα ὑπερβαλλούσης κοπώσεως καὶ κακῆς διατροφῆς. Κατὰ τὸ 1851 οἱ Rayer καὶ Davain ἀνεκάλυψαν ἐν τῷ αἵματι τῶν ἐξ ἀνθρακος τεθνεώτων ζῶων εἶδη μικρῶν ἀκινήτων βακτηριδίων, ἅτινα ἀπεκάλεσαν βακτηρίδια τοῦ ἀνθρακος. Ταῦτα ἔχουσιν εἰς μῆκος τὴν διάμετρον ἐνός αἰμοσφαιριδίου καὶ πλάτος 1-2 χιλιοστῶν τοῦ χιλιοστομέτρου. Ὁ Davain ἐνωρθάλμισε σταγόνα τοῦ αἵματος τούτου ἐπὶ ὑγιεινῶς ζώου καὶ ἀνδρῶν ἐν τῷ αἵματι τούτου θανόντος πληθὺν ὁμοίων βακτηριδίων. Συνέπερανε λοιπὸν ὅτι ταῦτα ἦσαν ἡ προσεχῆς τοῦ θανάτου αἰτία. Ἀντέτειναν τότε τινες ὅτι ἦτο δύσκολον νὰ παραδεχθῆ τις ὅτι μικροσκοπικὸς ὀργανισμὸς τόσο μικρῶν διαστάσεων ἦτο δυνατόν νὰ φονεύσῃ ζῶα, οἷα ὁ βόας καὶ τὸ πρόβατον, προσθέτοντες ὅτι ὁ Davain ἐπέτυχσε πολλὰ ἄλλα ἔτι πράγματα σὺν τοῖς βακτηριδίοις καὶ ὅτι εἰς εἰδικόν τι δηλητήριον ὑγρᾶς φύσεως ἔπρεπε νὰ ἀποδοθῆ ἡ φονικὴ δρᾶσις.

Κατὰ τὸ 1877 ὁ κ. Pasteur ἐπελήφθη τῆς σπουδῆς τοῦ ἀνθρακος μετὰ τῶν κκ. Joubert, Chamberlaud, Roux καὶ τοῦ τελευταίως ἐν Αἰγύπτῳ ἐκουσίως προσενεχθέντος θύματος τῷ βωμῷ τῆς ἐπιστήμης ἀτυχῶς νέου Thuillier. Διὰ

νὰ ἀποφύγῃ τὰς παρατηρήσεις, ἃς ἀπέτεινον τῷ Davain, ἀπεμόνωσε τὸ βακτηρίδιον διὰ νὰ δυνηθῆ νὰ σπουδάσῃ τοῦτο ἐν τῇ ἀρχικῇ αὐτοῦ μορφῇ. Τὸ ἔσπειρε καὶ ἐκαλλιέργησεν ἐντὸς ζυμοῦ βόας, ὄρνιθου, ὕδατος, ἀφροζύθου, καὶ ἐκάστην σταγόνα προγενεστέρως καλλιέργειας ἐχρησιμοποίησε πρὸς νέαν καλλιέργειαν, οὕτως ὥστε νὰ λάβῃ προϊόντα μᾶλλον καὶ μᾶλλον καθαρὰ καὶ ἀπηλλαγμένα παντὸς ξένου στοιχείου. Τὸ ἐκ τῆς καλλιέργειας ὑγρὸν τοῦτο, ἐγχυθὲν εἰς μικροτάτας δόσεις τοῖς ζώοις, ἀπέκτεινε ταχύτατα ταῦτα μεθ' ὅλων τῶν συμπτωμάτων τοῦ ἀνθρακος. Ἐν τῷ αἵματι δὲ αὐτῶν εὐρέθη ἀπειρὸς ἀριθμὸς βακτηριδίων. Ἀντέτειναν τῷ Pasteur ὅτι καὶ ἐν τῇ περιστάσει ταύτῃ ἡ τοξικὴ δρᾶσις ὀφείλετο ἴσως εἰς τὸ ὑγρὸν τὸ ἐκ τῆς καλλιέργειας καὶ ὄχι εἰς τὸ μικρόβιον, ἀλλ' εἰς τὴν παρατήρησιν ταύτην ὁ ἐξοχος μικρογράφος ἀπήντησε θριαμβευτικῶς διηθῶν τὸ ὑγρὸν τῆς καλλιέργειας διὰ δίσκου ἐκ τιτάνου. Τὸ διηθηθὲν ὑγρὸν ἔμεινεν ἀδρανές, ἐνῶ τὸ βακτηρίδιον, ὅπερ ἔμεινεν ἐπὶ τῆς τιτάνου, ἐνοφθαλμισθὲν τοῖς ζώοις, ἐπέφερον ἐπίσης τὸν θάνατον τούτων. Ἡ ἰσφόρος δρᾶσις τοῦ ἀνθρακώδους βακτηριδίου συγκρατεῖται ὑπὸ τῶν σωματίων—σπερμάτων ἢ σπόρων, ἅτινα διαμένουσιν ἐπὶ τῆς ἐπιφανείας τοῦ ἐδάφους ἢ ἅτινα ἐκ τοῦ βάρους τῶν τάφων ἀνάγονται ὑπὲρ τὸ ἔδαφος ὑπὸ τῶν σκωλήκων. Ὁ κ. Pasteur ἀνεύρε τοὺς σπόρους τούτους ἐν τοῖς ἐκ χώμασι κυλίνδροις οὓς οἱ σκώληκες ἀπέριπτον ὑπεράνω τῶν τάφων τῶν καλυπτόντων τοὺς νεκροὺς ζῶων ἐξ ἀνθρακος θανόντων.

(Ἔπεται συνέχεια)

Κρονιόδης.

ΤΗΛΕΓΡΑΦΗΜΑΤΑ

Πρακτορεῖον Χαβά

Παρίσις, 1 Νοεμβρίου. Εἰδήσεις ἐκ Μαδαγασκάρης λέγουσιν ὅτι οἱ Χοβάς ζητοῦσι νὰ ἔλθωσιν εἰς διαπραγματεύσεις μετὰ τῶν Γάλλων.

ΕΙΣ ΤΟ

ΝΕΟΝ ΠΑΝΤΟΠΩΛΕΙΟΝ

Π. ΘΑΝΟΠΟΥΛΟΥ

ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Αἰόλου, ἀντικρὺ τοῦ φωτογραφείου Μωραῖτου

Ὅλα τὰ εἶδη διὰ Λουκούλλους :

Ἀριστουργήματα ἀπὸ ὅλα τὰ εἶδη, ἐκλεκτὰ καὶ φρέσκα.
Χαβιάρια—ἀγγοτάραχα—τυριά—παστὰ—εὐρωπαϊκὰ ποτὰ.

ΚΑΙ ΤΙ ΡΕΤΣΙΝΑΤΟ !

ΖΗΤΕΙΤΑΙ νεανίσκος ἵνα ὑπηρετῇ δωρεάν ἐν οἰκίᾳ, νὰ φοιτᾷ δὲ εἰς τὸ σχολεῖον.